

276 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74)

[1974 ஏப்ரல் 10]

THIRU M. A. LATHEEF : I beg to differ, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4, 5 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(உ) தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/74)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (உ) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இ) 8-1-1974 தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1974 ஏப்ரல் 10]

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிலச் சீர்திருத்த மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்தை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வரவேற்க இயலாமைக்கு மெத்த வருத்தப்படுகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் நாம் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் வருவாய் பெருகியிருக்கின்ற நேரத்தில் அந்த வருவாயை சமதர்ம சமுதாயத்திற்குப் பரவலாக பகிர்ந்து அளிக்கவும், வருவாய்க் குவியலைத் தடுத்து நிறுத்தவும் வழிவகுப்பதுதான். இதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டம் என்பதை நாம் அத்தனைபேரும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் நாம் எத்தனையோ முறை அலசிப் பார்த்து இருக்கிறோம். எத்தனை தடவை பரிசீலனை செய்து இருக்கிறோம், எத்தனை முறை யார் யார் பரிந்துரை செய்து இருக்கிறார்கள், என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். 1961-ம் ஆண்டு நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்கு உரிய திருத்தச் சட்டமாகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், 1970-ம் ஆண்டு ஒரு சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை நாம் உள்ளபடியே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில், இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவது 1962 முதலா அல்லது 1965-ம் ஆண்டு முதலா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது.

அப்படி எழுந்த நேரத்தில் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு 1960-வது ஆண்டு முதல் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று ஏற்கனவே எண்ணி, அதிலே முடிவு எடுத்ததை நாம் மறந்து விட முடியாது.

இன்னொன்றையும் நாம் கருத்தில் கொண்டோம். புதியதாக நிலத்தைப் பயிரிடுபவர்கள் இருந்தாலும், ஏற்கனவே உள்ளவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை அப்படியே விட்டுவிடலாமா அல்லது கூடுதலாக அவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தரலாமா என்ற கருத்தையும் நாம் அப்போழுது பரிசீலனை செய்தோம்.

278 தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிலச் சீர் திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/74)

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

எனவே, ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்களுக்கு சற்று விதிவிலக்கு அளித்து ஏறத்தாழ கூடுதல் நிலத்தை வைத்துக்கொள்வதற்கு நாம் அனுமதி அளித்தால் அவர்கள் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும், செடிகளை வளர்ப்பதற்கும் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை நாம் கருத்தில் கொண்டு ஆராய்ந்தோம் என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

அந்த நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரும் ஒரு கோரிக்கை எழுப்பியது. மீண்டும் இதைப் பரிசீலனை செய்து அப்படியே விட்டுவிட்டால் ஓசளவுக்கு அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியும், அவர்கள் வருவாயை பெருக்க உதவியாக இருக்கும், அவர்களுக்கு தொல்லை தராத சூழ்நிலை இருக்கும் என்று மத்திய அரசு மாநில அரசைக் கேட்டது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை எத்தனையோமுறை திருத்தியிருக்கிறோம், எத்தனையோ முறை அலசிப் பார்த்திருக்கிறோம். யார் யார் திருத்தச் சொன்னார்கள், யார் யாருடைய சொல்லை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு இன்று இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துகிறோம் என்பதை முதலில் மனதில் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். உண்மையான நிலைமை என்ன என்பது வெகு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே தான், 1970-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தச் சட்டத்திலும் விதி விலக்கு அளிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

பிளாண்டேஷனில் உள்ள நிலம் 20 சதவிகிதம் கூடுதலாக வைத்து, அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கும் நாம் இங்கே வழிவகை செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தேவைதானா அல்லது நியாயம் தானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கின்ற நேரத்தில், என் அளவும் நியாயம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரிய வில்லை. நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு வேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய மூல சட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஆனால் பிளாண்டேஷனைப் பொறுத்தவரையில் நாம் விதிவிலக்கு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மூலச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. திருத்தச் சட்டம் 1970-ம் ஆண்டு கொண்டு வந்த நேரத்தில் நாம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். இதற்கு

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

உடந்தையாக மத்திய அரசு பிளாண்டேஷன் செய்பவர்களுக்கு ஆதரவாக பரிந்துரை செய்தது. இந்த அரசு அதை ஏற்றுக் கொண்டது என்று எண்ணும்பொழுது ஏன் ஏற்றுக்கொண்டது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எதற்காக நாம் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? ஒன்று பிளாண்டேஷன் செய்பவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அதை ஏழை எளியவர்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு நாம் உறுதுணை புரிய வேண்டும்.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கத்தை எண்ணும்போது, பிளாண்டேஷன் செய்பவர்களுக்கு ஆதரவாக இந்த அரசு இருக்கிறது, மத்திய அரசும் இருக்கிறது என்ற பல்மான குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாம் யாருக்கு சலுகை அளிக்கிறோம். யாருக்குப் பரிந்து பேசுகிறோம். தனியாருக்கு. யார் அந்தத் தனியார்கள் என்பதை நாம் இங்கே எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

அரசாங்கம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல ஆயிரம் ஏக்கர் ரப்பர் தோட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. அங்கே பல நிலச் சுவான்தார்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ஏக்கர் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை நாம் எந்த அளவுக்கு பாதுகாக்கப் போகிறோம் என்பதை, இந்த அரசு மனதில் கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. யாரைப் பாதுகாக்க என்றால் தனியார்களைப் பாதுகாக்க என்பதை நான் வன்மையாக . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் அதற்கு விளக்கம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தோட்ட உரிமையாளர்கள் மலைத் தோட்டங்களிலிருந்து அன்னியச் செலாவணி கிடைப்பதால், நாட்டின் நலனைக் கருதி, மலைத்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1974 ஏப்ரல் 10]

தோட்டத் தொழிலுக்கு தனிச் சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்திய அரசு பரிந்துரை செய்துள்ளது. இந்திய அரசின் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பேரில்தான் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல. சிறிய, சிறிய பிரிவாக இருக்குமானால், அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்த முடியாது என்ற ஒரு கோரிக்கையையும் அந்த உரிமையாளர்கள் மத்திய அரசுக்கு தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. யாருக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. எஸ்டேட் ஒன்றின் யாரும் எங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள் அல்ல. அம்மாதிரி செய்யவேண்டிய அவசியமும் கிடையாது.

திரு. கோவை செழியன் : அமைச்சர் சொன்னதன்பேரில் ஒரு சந்தேகம். உள்நோக்கம் கற்பிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. பிராக்மெண்டேஷன் ஏற்பட்டால் இண்டஸ்ட்ரி பாதிக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் இந்தப் பிராண்டேஷனை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, இதை லார்ஜ் ஸ்கேலில் செய்வதற்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. பிராக்மெண்டேஷன் இடைஞ்சலாக இருக்குமென்றால், அதை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நானும் அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். மத்திய அரசாங்கம் அந்த பிராண்டேஷன் செய்பவர்களுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை அளித்தது. மாநில அரசு அதை ஏற்றுக்கொண்டது. ஏன் மத்திய அரசை இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தவேண்டாம் என்று நம்முடைய மாநில அரசே கேட்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். பிராண்டேஷன் செய்கிற தொழிலை வைத்திருப்பவர்கள் தனி நபர்கள்தான் என்னுடைய கருத்துப்படி. யார் அந்தத் தனி நபர்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் உள்ளவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். சாதாரண

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ஏழை தொழிலாளர்கள் பிளாண்டேஷன் வைத்திருக்க முடியாது. ஆலை அதிபர்கள், மிட்டா மிராசுகள், பஸ் அதிபர்கள்தான் தங்களுடைய பணத்தைப் போட்டு இது போன்ற தோட்டங்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, கிராமத்தில் இருக்கிற ஏழை எளியவர்கள் அல்ல என்பதை நாம் முதலில் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவேதான் மாநில அரசு தவறு செய்கிறது, மத்திய அரசு அந்தத் தவறுக்கு மேலும் வலிவூட்டுகின்ற அளவுக்கு பரிந்துரை செய்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான குற்றச்சாட்டாகும்.

இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். பிளாண்டேஷனுக்கு நாம் விதி விலக்கு அளிக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு என்ன வசதி வாய்ப்பு தருகிறோம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். கடன் வழங்கவேண்டும், உரம் தரவேண்டும், உற்பத்தியை விற்பதற்கான மார்க்கெட்டை நாம் தேடித் தரவேண்டும். இதை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் செய்கின்ற நேரத்தில் ஏன் அந்த நிலத்தை அரசுடைமையாக்கி, அரசாங்கம் இதைச் செய்யக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான வேண்டு கோளாகும். இன்றைக்குப் பலர் வருகிறார்கள் இலங்கையிலிருந்து இதுபோன்று இலங்கையில் ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள், தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து வேறு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் தவிக்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் செய்கிற பணியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தனியார் அத்தனை பேர்களுடைய நிலத்தையும் தேசியமயமாக்கி, அங்கே ரப்பர் தோட்டங்களை உருவாக்கி இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற அகதிகளுக்கு நாம் புனர் வாழ்வு அளிக்க முடியாதா என்பதை ஏன் இந்த அரசு சிந்திக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பிளாண்டேஷனை நாஷனலைஸ் பண்ணவேண்டும் என்று நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்ன கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது தான். உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்தால் பிளாண்டேஷன் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியாது. அதை ஒட்டி செழியன் அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 10]

சொன்ன இரண்டு கருத்துக்களில் எந்தக் கருத்தை திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். பிளாண்டேஷனை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவு தருகிறார்களா? அல்லது உச்ச வரம்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார்களா?

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அரசாங்கம் இதை தேசிய மயமாக்கி விட்டால் நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்ன கருத்து தானாகவே அடிபட்டுப் போய்விடுகிறது . . .

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். பிராக்மென்டேஷனால் அந்த இண்டஸ்ட்ரி கெடுகிறது. நாஷனலைச் செய்துவிட வேண்டும். முடியவில்லை என்றால் எங்களுடைய உறுப்பினர் திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் சொன்னது போல் சிறு சிறு யூனிட்டாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அப்படி சிறு சிறு யூனிட்டாக இருப்பதை கோவாப்ரேடிவ் முறையில் செய்து, அதை ஒரு அமைப்பாக வைத்து செய்தால் அந்த இண்டஸ்ட்ரி பாதிக்காது. அப்படி இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட் வைத்து, அதை வளர்க்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தேசியமயமாக்குவதற்கு மத்திய சர்க்காருடைய கன்கரேன்ஸ் வேண்டியிருக்கிறது. அதை யெல்லாம் பற்றி ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை விவாதிக்கும் பொழுது விரிவாகப் பேசிக்கொள்ளலாம். இது இரு முக்கியமான சட்டப் பிரச்சனை.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மத்திய அரசு சொல்லியபடி நாம் கேட்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்வார்களா?

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

மத்திய அரசு சொல்வதற்கெல்லாம் நாம் ஆமாம் போடக்கூடாது. ஏன் வலியுறுத்தி நாம் இதைச் செய்ய முடியாது என்று மத்திய அரசிடம் சொல்லவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாத்தம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மத்திய அரசு மாத்திரம் அல்ல, மத்திய அரசுக்கு ஆதரவாக இருப்பவர்கள் சொல்லக் கூடியதற்கும் ஆமாம் போடக்கூடாது என்று சொன்னால், நீங்கள் கேட்பீர்களா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. செழியனுடைய புரட்சிகரமான உள்ளத்தோடு என் உள்ளமும் ஒத்துப்போகும். அவர்களுடைய நிலைமை அப்படியிருக்கிறது.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் நியாயமாகச் சொல்லக் கூடிய விஷயங்களுக்கு நாம் எப்போதும் புறம்பாக நடந்து கொள்வது இல்லை. அதே நேரத்தில், மாநில அரசினுடைய உரிமைகளை விட்டுக்கொடுப்பதும் இல்லை. பிளாண்டேஷனை தேசிய மயமாக்குவது வேறு விஷயம். உச்சவரம்பு கொண்டு வருவது வேறு விஷயம்.

செழியன் அவர்களும், சௌந்தரபாண்டியன் அவர்களும் வேறு பட்ட கருத்தைச் சொன்னார்கள். சிறிய சிறிய பகுதியாக இருந்தால் தொழிற்சாலையை ஒழுங்காக நடத்த முடியாது என்றால் கூட்டுறவு முறையில் அதை நடத்தலாம் என்ற எண்ணமும் பரிசீலிக்கத்தக்கதொன்றுதான். இருந்தாலும், மாநில அரசு கையகப்படுத்துகிற நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரின் ஒப்புதலை நாம் பெறவேண்டி இருக்கிறது. அரசு கையகப்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான அப்சேபனையும் கிடையாது. அதை இன்னொரு முற்போக்கான கொள்கையாகக்கூட நாம் அறிவிக்க இயலும் மத்திய சர்க்காரின் ஒப்புதல் தேவைப்படுகிறது என்பதால்தான் சொன்னேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

* **திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி :** முதலமைச்சரவர்கள் என்னென்னமோ சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் செய்ய வில்லை; அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள்; இதைச் சொன்னார்கள்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

என்று சூட்சுமமாக எதை எதையோ சொல்கிறார்கள். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அதைப் புரியும்படியாக கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொன்னால் நல்லது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: குட்சமம் என்பதே புரியாதவர்களுக்குப் புரியும் என்பதுதான்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : என்னுடைய கேள்வி என்ன வென்றால், மத்திய அரசு இதுமாதிரி பரிந்துரைத்தபோது மாநில அரசு அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்ததா என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு சொல்கிற எல்லாவற்றையும் மாநில அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன். யாருக்காக அந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆலை அதிபர்களுக்காக, தொழில் அதிபர்களுக்காக அந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பிளான் டேஷனுக்கு உச்சவரம்பு தேவையில்லை என்று மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு எழுதிய தாக்கீது என்று கருதிவிடக் கூடாது. எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும் கூடி—மத்திய அரசைக் கூட்டிய ஒரு மாநாடு அது—மத்திய அரசின் அமைச்சர்களும் கூடி, எல்லோரும் சேர்ந்து எடுத்த முடிவு அது. பிளான் டேஷனுக்கு உச்சவரம்பு ஏற்படுத்தினால் பாதகம் ஏற்படும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டதால் உச்சவரம்பு விதிக்கப்படவில்லை. நீங்கள் குறிப்பிடுவது முற்போக்கான கருத்து. அதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவையின் தகவலுக்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நமது மாநிலத்திலிருந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் என்னை கலந்துகொள்ளச் சொன்னதால் அவர்கள் சார்பில் நான் கலந்து கொண்டேன். பிளான் டேஷனை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று அங்கே நான் தெரிவித்தேன். இது

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அன்னியச் செலாவணி ஈட்டுகின்ற ஒரு தொழிலாக இருப்பதால் தேசியமயமாக்க முடியாது என்று மத்திய அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அதைத்தான் நான் ஏற்கெனவே கேட்டேன். இந்த மாநில அரசு என்ன கருத்தைச் சொன்னது என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்போதே நான் சொன்னேன். தேசியமயமாக்க நாங்கள் ஆதரவு தந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி 'ஃப்ராக்மென்டேஷனாக' இருந்தால் தொழில் வளரமுடியாது. இதில் அன்னியச் செலாவணி இருப்பதால், இது வெளிநாட்டுச் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு தொழிலாக இருப்பதால் மொத்தமாக முடிவு செய்ய வேண்டும்; இப்போது முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். தமிழ்நாடு அரசு எப்போதும் தேசியமயமாக்கும் கொள்கைக்கு ஆதரவளித்திருக்கிறது.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தமிழ்நாடு அரசு எப்போதும் தயார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்து, மத்திய அரசு பரிந்துரைத்தபோது மாநில அரசு மறுப்பு தெரிவித்ததா.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மத்திய அரசு பரிந்துரை செய்ய வில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உச்சவரம்பு அவைகளுக்கும் தரவேண்டுமென்று தாங்கள் கருதுகிறீர்களா?

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : உச்சவரம்புபற்றி பேசவில்லை. தேசிய மயமாக்கத்தான் கேட்கிறேன். சட்டம் சரியாக அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். உச்சவரம்பு எப்படி. . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Exemption for all these plantation areas or in other words, nationalisation of plantations.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் சொல்கின்ற தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தில் சகலமும் அடிப்பட்டுப்போகிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 ஏப்ரல் 10]

டிருக்கிற எல்லா பிரச்சனைகளுக்கும் அதில் பரிகாரம் இருக்கிறது. ஏன் அதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அம்மையார் அவர்கள் சொல்கின்ற அந்த வாதத்தில் நான் இறங்கவில்லை. நாம் கொண்டுவருகிற சட்டம் யாருக்குப் பயன்படப்போகிறது என்பதுதான் எனது கேள்வி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பிளாண்டேஷனை தேசிய மயமாக்குகிறோம் என்று ஒரு தீர்மானத்தை கொண்டுவருகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மத்திய அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்காவிட்டால் என்ன செய்யலாம்?

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஏற்கெனவே நெய்வேலி பற்றி ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டோம். மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டதோ இல்லையோ. அதற்கு என்ன செய்தோமோ அதையே இதற்கும் செய்வோம். நம்முடைய கடமையை நாம் செய்யத் தவறக்கூடாது. ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் போது அது மக்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட சிலருக்குப் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்கக்கூடாது. என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். ஆகவே, இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கின்ற திருத்தச் சட்டத் தினால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு பயனில்லை; தனிப்பட்ட ஒரு சிலர்தான் பயனடைகிறார்கள்; ஆளும் கட்சி யாருக்கோ ஆதரவு அளிக்கின்ற வகையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது; இந்தச் சட்டத்தினால் ஒரு பயனும் இல்லை என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒரு சிலவற்றைக்கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திருத்த மசோதாவில் பல பிரச்சனைகளைப் பார்க்கிறோம். முதலிலே 1961-லே இருந்த சட்டத்திலே 73(6) பிரிவில் பிளாண்டேஷன் எரியாவுக்கு எக்சம்ஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் முதலமைச்சர் சொன்னமாதிரி, பிளாண்டேஷனுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவருவதால் லாபம் அல்ல; அதில் பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. உச்சவரம்பு என்றால்

1974 ஏப்ரல் 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று நாம் வைத்திருக்கிறோம். பிளான்டேஷனுக்குக் குறைந்தது 50 ஏக்கராவது இல்லை என்றால் தொழில் நடத்த முடியாது. ஆகையால் அங்கே உச்சவரம்பு கொண்டுவந்தால் நிச்சயமாக பாதகம்தான் ஏற்படும்.

அதுமட்டுமல்ல; இந்தத் தொழில் சாதாரணமான ஒரு தொழில் அல்ல. தோட்டத் தொழில்—அன்னியச் செலாவணி தந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தொழிலுக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவந்தால் அன்னியச் செலாவணியும் பாதிக்கும். நாம் முற்போக்கானவர்கள் என்று நினைத்து, அதற்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிவிடக்கூடாது. இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களை விட முற்போக்கான எண்ணங்கள் எங்களுக்கு உண்டு.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அம்மையார் அவர்கள் உள் நோக்கம் கற்பிக்கின்றார்கள். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களை விட முற்போக்கு எண்ணம் எங்களுக்கு உண்டு என்று அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்களைவிட முற்போக்கான எண்ணம் எங்களுக்கு உண்டு என்றுதான் சொன்னேன். அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் சொன்ன முற்போக்குக் கருத்துக்கு மேலும் ஒன்று உண்டு. அதுதான் தேச நலன். உங்கள் மாதிரி ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் நின்றுவிட்டு ஓடிவிட முடியாது. ஒரு பொதுவான நோக்கத்தோடு எதை எதை எப்போது செய்ய வேண்டுமென்று சிந்தித்துச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதை உணர்ந்துதான் நாங்கள் அரசியல் சட்டத்தைப் போட்டபோது பிளான்டேஷனுக்கு எக்சம்ஷன் கொடுத்திருந்தோம். மற்ற பொருட்கள் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

அதேமாதிரி இதையும் கட்டுப்படுத்துவதாக இருந்தால் பெருத்த பாதகம்தான் ஏற்படும். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற வர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் நாங்கள்தான் ரொம்ப முற்போக் கானவர்கள் என்று கருதிக்கொண்டு எதை எதையோ நினைத்துக் கொண்டு பல சட்டங்களைப் போட்டார்கள். அரசியல் சட்டத் திலே இருக்கின்ற ஓட்டை உடைசல்களை போக்குகிறோம் என்று சொல்லி பல திருத்தச் சட்டங்களைப் போட்டார்கள். சில தொழில் களுக்குக் கொடுத்திருந்த எக்சம்ஷனை விதிட்டா பண்ணிவிடுங்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று வைத்திருக்கிறீர்கள். நாளைக்கு இன்னொருவர் வந்து 3 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று சொல்வார். உங்களை விட அவர்கள் முற்போக் கானவர்கள் என்று அப்படி செய்யக்கூடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதுதான் அம்மையார் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்காக வாதாடினார்கள். இதையும் மத்திய அரசுதான் செய்யச் சொன்னது. எங்களை எல்லாம் அழைத்து, 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று நாடு முழுவதும் சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று நீங்கள் யோசனை சொல்வதற்கு முன்பே செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, மத்திய அரசின் கருத்தும், எங்களுடைய கருத்தும் இந்த விஷயத்தில் ஒன்றுதான்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சில எக்சம்ஷன்களை விதிட்டா செய்திருக்கிறீர்கள். அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் கூறும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் செய்துவிட்டு, ஓடிவிடுவீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அது எனக்குப் புரியவில்லை. எங்களுடைய கட்சி தமிழ்நாட்டிலே மட்டும்தான் வலுவோடு இருக்கிறது; மற்ற இடங்களிலும் வருவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இது உலகறிந்த உண்மை. எங்கள் கட்சியிலே ஒரு முடிவை எடுக்கிறோம். அதைப்பற்றி பேசுகிறோம். ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் கட்சியின் கொள்கைக்கும் தான் சொல்கின்ற கொள்கைக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அறநிலையத்துறை

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. கோவை செழியன்]

பாதுகாப்பு மானியம் வந்தபோது அதிலே அப்படி பேசியிருக்கிறார்கள். கட்சி கொள்கை வேறு, என்னுடைய கொள்கை வேறு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : No reflection on the conduct of a member.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கொள்கையை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியிலும் வேறு பட்ட கருத்தை உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆஸ்திரேலியா இருக்கிறார்கள்; நால்திரேலியா இருக்கிறார்கள்; கோவிலுக்குப் போகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்; போகாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அதை வைத்துத்தான், கட்சியின் கொள்கை வேறு, என்னுடைய கொள்கை வேறு என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மசோதாவில் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்குப் பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : கட்சியின் கொள்கைக்கு மாறுபட்டு அவர்கள் பல நேரம் பேசுகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்திற்கு எதிராகப் பேசினார்கள். ஆகவே அவர்கள் எங்கள் கட்சியைப் பற்றித் தவறாகப் பேசவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : எங்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை காப்பாற்றிக்கொள்ள எங்களுக்குத் தெரியும்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எங்கள் கட்சியை நடத்திக் கொள்ள எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் கட்சியில் உள்ள கட்டுப்பாடும் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு விளக்கம். 1960-ஆம் ஆண்டு யார் யார் எவ்வளவு நிலம் வைத்திருந்தார்களோ அந்த நிலத்திற்கு மேல் விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்று 1970 ஆம் ஆண்டு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1974 ஏப்ரல் 10]

சட்டத்தில் செய்தோம். அதன் பிறகு ப்ளாண்டேஷன் முதலாளிகள் எங்களை வந்து சந்தித்தார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்து என்னவென்றால் 1960 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் மேற்கொண்டு 25 சதவிகிதம் விஸ்தரித்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. அந்த அடிப்படையில் நாங்கள் வங்கிகளில் கடன் வாங்கியிருப்பது மாத்திரம் அல்ல—25 சதவிகிதம் விஸ்தரிப்புக்கு அரசாங்கத்திடமும் கடன் வாங்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போது இப்படிச் செய்வது நியாயம் அல்ல என்றார்கள். ஆகவே, நாம் 1970 வரை எந்த அளவுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதிக்கிறோமே தவிர, முழு அளவுக்கு அவர்களை அனுமதிக்கிற—அல்லது தோட்ட நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கிற திருத்தம் கிடையாது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The plantation is an important thing. We earn foreign exchange by exporting Tea, Coffee and Rubber. How can we fix a ceiling? It should be clarified.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம். ஏற்கனவே எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது. ஏன் அதைத் திரும்பப் பெற்றீர்கள் என்று கேட்டார்கள். 15 ஆயிரம் ஏக்கரா வரை வைத்திருக்கிற பிர்லா நீலகிரியில் மேலும் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா வாங்குவதற்கோ, 50 ஆயிரம் ஏக்கரா வாங்குவதற்கோ நாம் விட முடியாது. அப்போது போட்ட சட்டம்—60-ல் எவ்வளவு நிலம் இருந்ததோ அதற்குமேல் விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்பதாகும். நான் முன்பே சொன்னபடி அந்தப் பழைய சட்டத்தில் 25 சதவிகிதம் விஸ்தரித்துக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருந்ததால் நாங்கள் வங்கிகளிடம் இருந்தும், அரசாங்கத்திடம் இருந்தும் கடன் வாங்கி விஸ்தரித்திருக்கிறோம் என்று சொன்ன காரணத்தினால் 70-இல் எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ அந்த அளவுக்குமேல் விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்று இப்போது திருத்தம் செய்திருக்கிறோம். தோட்டக் காரர்கள் இஷ்டப்படி விஸ்தரித்துக்கொள்ள அனுமதிக்க முடியாது. அந்தக் கருத்தில் நாங்கள் எந்தவகையிலும் மற்றவர்களுக்குப் பின் தங்கியவர்கள் அல்ல.

1974 ஏப்ரல் 10]

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்றைக்குப் பணக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். 60-ஐ 70 ஆக்கிவிடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு கொள்கை இருக்கவேண்டும். கொடுத்திருந்த எச்சம்ஷனை எடுத்துவிடுவது—அப்புறம் 70 வரை விஸ்தரித்துக் கொண்ட நிலங்களை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முதலாளிகளுக்குக்காகச் செய்வது . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றாலும் கூட நமக்குப் பாதகமாகத்தான் வரும் என்று தகவல் கொடுத்திருப்பதால்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர—பணக்காரர்கள் கேட்டார்கள் என்பதற்காக என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராய் இல்லை. கூட்டுறவுத்துறையில் நீலகிரியில் இதுபோன்ற ப்ளாண்டேஷனைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையில் எல்லா வற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் தயார். இருபது, இருபத்துமூன்று ப்ளாண்டேஷன் கூட்டுறவுத்துறையில் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றன. அவைபோல இவைகள் எல்லா வற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் தயாராய் இருக்கிறது.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 60-க்கு மேலே விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் அதில் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும். இப்போது 60-க்கு மேலே இனி நிலத்தில் பணம் போட முடியாது. நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு வந்துவிட்டது. எந்த ப்ளாண்டேஷனில் பணம் போடலாம் என்பதாக எந்தப் புதுப் பணக்காரர்கள் பணம் போட்டிருக்கிறார்கள் இப்போது 70 வரை உள்ள நிலங்களுக்கு விலக்கு என்று சொல்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கிற வகையில்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. சட்டம் கொண்டுவரும்போதே நன்கு ஆராய்ந்து அலசிப் பார்த்துக் கொண்டுவர வேண்டும். ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவுக்கு டெஃனிஷன் கொடுக்கிறபோதே எத்தனை விலக்கு, முக்கால் ஏக்கரா ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் சில இடத்தில் ½ ஏக்கரா ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

We have withdrawn

We have again gone back to 60

என்பதாக எல்லாம் எத்தனை

விளக்கங்கள். அதை நாங்கள்தான் போட்டோம் என்றாலும் ஆரம்பத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பிறகு அவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து காம்ப்பிரஹென்சிவ்வாகக் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டாமா? கரும்பு சாகுபடிக்கு விட்டு வைத்தீர்கள். பின்னர் கரும்புக்குக் கிடையாது என்றீர்கள்.

தோட்டப் பயிர்களைப் பொறுத்தவரை சீலிங் வைக்க முடியாது. ஐம்பது ஏக்கராவது இருந்தால்தான் உப்ளாண்டேஷனை எடுத்துக்கொண்டால் உயைப் பதப்படுத்தி வைக்கிற இயந்திர அமைப்புச் செலவு எல்லாவற்றுக்கும் கட்டுபடியாகும். சிறுசிறு நிலங்களாக இருந்தாலும் அவற்றை கூட்டுறவுத்துறையிலாவது ஒன்று சேர்த்தால்தான் வயபிள் யூனிட்டாக இருக்கும். அப்போதைக்கப்போது திருத்தம் கொண்டுவருவது—அன்றைக்கு 60-க்குமேல் விஸ்தரிக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு 70-க்குமேல் விஸ்தரிக்கக்கூடாது. நாளைக்கு 74-க்கு மேல் விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்று வரும். ஏனென்றால், இப்போது கொண்டு வந்துள்ள திருத்தச் சட்டத்திலேயே மேலும் 20 சதவிகிதம் விஸ்தரித்துக் கொள்ள அனுமதி இருக்கிறது.

He will be eligible to hold

'An additional extent of land interspersed among or contiguous to such plantations upto 20 per cent of the extent of plantations'

என்பதாக இனிமேலும் வாங்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அப்படி எங்கே போட்டிருக்கிறோம்?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I will tell you. On page 86 of the Objects and Reasons it is stated. In addition, they will be eligible to hold, with the permission of the Land Board, under section 31 of the Act, an additional extent of land. These are the last few sentences in the Statement of Objects and Reasons.

1974 ஏப்ரல் 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இன்னும் என்க்ரோச்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா ஆக்கிரமித்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Most of the planters have got encrachment and thousands of acres have been encroached.

60 என்பது 70 ஆயிற்று. நாளை அது எப்படியாகும் என்று சொல்ல முடியாது. ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் சிலோன் அகதிகள் வருகிறார்கள். பர்மா அகதிகள் வருகிறார்கள். தோட்ட நிலம் இல்லை என்று பாதிப்பேரை அந்தமானுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

The vested interest an get the things done.

இப்படித் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தோட்ட நிலங்களை எல்லாம் இப்படிப்பட்ட அகதிகளுக்குக் கூட்டுறவு முறையிலாவது உடனடியாக எடுத்துத் தருவார்களானால், அது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். மத்திய அரசாங்கத்தின் மேலே நீங்கள் பொறுப்பு போடுவது தவறு. நீங்கள் தேசியமயமாக்கக் தயாராக இருப்பது போலவும், அவர்கள் முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதைப் போலவும் நீங்கள் மத்திய அரசு மீது பழி போடுகிற தன்மையை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

தேசிய நலனைப் பார்க்கும்போது, ஆத்திரப்பட்டு, அவசரப் பட்டு, அதற்கு விரோதமாகத் செய்யக் கூடாது என்றுநான் ஆற அமர யோசித்து, அந்தக் காலத்திலேயே ஹில் எரியாக்களை எல்லாம் எக்சம்ஷன் செய்து வைத்தோம். ஒரு நிலையிலே நீக்கி விடுங்கள்.

இன்னும் ஒரு காரணம் சொல்வார்கள். அங்கே கடன் வாங்கி விட்டேன், இங்கே கடன் வாங்கிவிட்டேன், 76 வரையிலே எக் சம்ஷன் கொடுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் துண்டு துண்டாகக் கொண்டு வராமல், நீங்கள் என்ன என்ன அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்பது எல்லாமே மறந்து விடுகிறது, ஆகவே, மொத்தமாகவே, சமதர்மத்தின் அடிப் படையிலே நீங்கள் திருத்த வேண்டுமென்றாலும், மொத்தமாக

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஏப்ரல் 10]

இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, சந்துபொந்துகளை எல்லாம் அடைக்கத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எதிர்க்கின்றேன். காரணம், சபையில் இருக்கக் கூடிய எல்லா கட்சிகளும் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய—கட்சி யினுடைய கொள்கைகூட, எதிர்க்கப்படுகின்ற முறையிலே— இருப்பதன் காரணமாக, இதை எல்லோரும் சேர்ந்து **எதிர்ப் பதால்**, ஏன் இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறோம்.

1970-ம் வருஷத்திலே ஒரு மசோதாவினைக் கொண்டு வந்து அதற்கு மேல் அதையெல்லாம் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வதைத் தடை செய்துவிட்டு, மறுபடியும் அதற்கு விதிவிலக்கு கொண்டு வருவது சரியல்ல. காரணம், பிளாண்டேஷன் இண்டஸ்ட்ரி மட்டுமல்ல, எந்த இண்டஸ்ட்ரியை எடுத்தாலும் பணம் ஒதுக்கக் கூடியவர்கள் அதிகமாக அங்கே போட்டு, இண்டஸ்ட்ரியை வளர்த்துவதில்லை. ஷேரை வாங்கி, விற்கக்கூடிய வியாபாரம் தான் நடக்கிறதே ஒழிய, அதிகப்படியாக தொழிலை அபிவிருத்தி பண்ணக்கூடிய நிலைமையிலே நடைபெறுவதில்லை.

அதே மாதிரி பிளாண்டேன் இன்டஸ்ட்ரிஸ்வை எடுத்துக் கொண்டாலும் எத்தனைத் தோட்டத்திலே புதிதாக வைத்திருக்கிறார்கள். யார் யார் எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்திப் பண்ணி இருக்கிறார்கள் என்றால், 99 சதவிகிதம் எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் இல்லை.

அது மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு பிளாண்டேஷனை எடுத்துக்கொண்டாலும் 4,000, 3,000 ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு, அடிக்கக்கூடிய கள்ளப் பணத்தைப் பூராவும் வெள்ளைப் பணமாக ஆக்கத்தான் புறம்போக்கு நிலமிருக்கிறது. உருளைக் கிழங்கு, இதையெல்லாம் போட்டு, வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இது இருக்கிறது. லாண்ட் ரெஃபார்ம்ஸ் பேனல் இந்த மாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களை

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

யெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சிபாரிசு பண்ணி இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் மாநில சர்க்காரும் 1970-ம் வருஷத்திலே இந்த பூமியையெல்லாம் எடுத்தார்கள். ஆனால், மத்திய சர்க்கார் அதிலே தலையீடு செய்யக் காரணம் என்ன?

கேரள சர்க்காரிலே, பிளாண்டேஷன்ஸ் பூராவையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று எல்லா கட்சிகளும் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போட்டு, மத்திய சர்க்காருக்குப் போயிருக்கிறது. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் இதுவரையிலும் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை. இது தப்பு, அதுதப்பு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் போய் 26 வருஷம் ஆகியும், மிச்சம் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

ஃபாரின் எக்சேஞ்சு கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். சரி, சர்க்கார் நடத்தினால் ஃபாரின் எக்சேஞ்சு கிடைக்காதா? நோட்டிஃபைட் செய்தது, 5,000 ஏக்கர் சர்க்காருக்குச் சொந்தமிருக்கிறது. 5,000 ஏக்கரிலே ஏன் பிளாண்டேஷன் செய்யவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம், தரிசாக இருக்கிறது. அவர்களும் தரிசாகத்தான் போடப் போகிறார்களேயொழிய 'டீ'-யை அங்குப் போடவில்லை. சர்க்கார் "டீ" இண்டஸ்ட்ரியிலே புகுவதற்காகப் பிளாண்டேஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த பிளாண்டேஷனும் கிடையாது. இதைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? கள்ளப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக்கவேண்டும். இது முதலாளிகளுக்கு அவசியம். மாநில சர்க்காரோ, மத்திய சர்க்காரோ, இவற்றை எடுத்து, வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினால் ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு வராதா?

வெள்ளைக்காரன் மேலிருக்கிற பற்று மத்திய சர்க்காருக்கு இன்னும் போகவில்லையென்பதுதான் இதிலிருந்து தெரிகிறது. நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து, இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I had no idea to speak but after hearing the speech of the hon. Member, Thirumathi Anandanayaki, I want to speak a few words about Estates.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 ஏப்ரல் 10]

Estates are a big problem in this country. Most of the estates belong to the Sterling Companies and they are not rupee companies and they are owned by foreigners. The Government will face a lot of difficulties in settling the compensation issue if they are taken over by them. These estates are spread all over the country.

There is a huge estate in Assam belonging to James Finaly. In Munnar also there are similar estates belonging to James Finaly. If they are going to nationalise them, they will have to pay compensation. The Government are already finding it difficult to borrow money for the purchase of essential articles necessary for the development of the country. I am not against nationalisation. I believe in socialism.

Why the Government of India have not nationalised? It is because they are not progressive enough as the Government of Tamil Nadu. Let them be run co-operative lines but care you run an estate with 50 acres economically? The minimum extent necessary to run an estate economically is 800 acres. So, all these aspects have to be considered. It is very essential that we should go deep into the matter. As the Hon. Chief Minister has remarked, fragmentation also will bring inefficiency and so we have to consolidate them.

Then the only alternative is nationalisation and for that a huge amount of compensation has to be paid. At the present juncture, it is not possible to do so. So definitely the only alternative is to run the new estates on co-operative lines and this the Government can do. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9-00 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(6) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

ஏதும் இல்லை.